

வாழ்க அந்தனர் வானவ ராணினக
விழகதன்புனல் வேந்தனுமோங்கும்
ஆழக தீயதெல் லாமர ஞமை
குழக வையக முந்துயர் தீர்க்கவே

இந்து சமயம்.

யாழ்ப்பராளம் தூரணங்கு
ஆடிய உசை வியாழக்கிழவை

சமயபோதனை

தல் இயல்பாய்விட்டது; ஆன
தால் அவர்களை இச் சூவமக்
கள் குறை கூறுவதால் ஆம்
பயன் யாதுமில்லையாம். மே
லும் அவர்கள் தாம் ஏற்றுக்
கொண்ட கடமைபை இயன்ற
வரையிற் திறம்பாமற் செய்
கிறார்களன்று சொன்னாலும்
இப்பாரந்தும்,

இந்த விஷயத்திலே உண்மையாகத் தவறுதலுடையவர்யாரென்றால் இச்சைவு அபிமானிகளும் சைவ வீதத்தியாசங்களைவிற் கல்வி பழித்துப் பாவின்றுமேயாவு ரென்றாம்.

இச் சைவாபிமானிகளையும் சைவ உபாத்தியாயர்களையும், அந்திய மதத்தவர்களை, அந்திய மதத்தை அனுசரிக்குஞ்சிறுவர் சிறுமியரைச் சைவ சமயத்திற்கு இழுதகும்படி எவ்வருங் கேட்கவேண்டியில்லை; சைவசமயத்தவர்களை, சைவசமயச்சிறுவர் சிறுமியர்களை அந்தியமத அபிமானிகள் தம்மதத்திற்கு இழுத்துக் கொள்ளாமற் பாதகாககவேண்டியது மேலே சொல்லப்பட்ட இவர்களுக்குடைய பெருங்கடலுமென்பதே இவர்கட்கு யாம் தெருட்டத்தக்கது. ஆக்காலத்திலும் சைவசமயத்தவர்களைகிய பெற்றூர் பலர்தம் பின்னோக்களை அந்தியமதப் பாடசாலையிற் போய்ப் படிக்கற்கு அனுமதிசெய்தனுபடுகிறார்கள்; சைவசமயத்தவர்களால் நடத்தப்படும் பள்ளிக்கடங்களுட் சிலவினும் சிலவிலொழிய, ஏனையவற்றிலை சைவசமயக்கலவிப்பிற்றப்படுதல்லை யென்னாம். சைவ ஆசாரங்கள் பழக்க வழக்கங்கள் மானுக்கர்களுக்குப் பழக்கப்படுதலில்லை யென்னாம். சைவ நாலுணர்ச்சிபுற சைவசமய ஆசாரவொழுக்கங்களும் சமய அபிமானமுயில்லா உபாத்தியாயர்கள் பலர் சைவங்களாசாலைகளிற் காணப்படுகின்றனர். ஆனதுள்ள ஜூண்டோரு சைவப்பள்ளிக்கூடத்திலே தலைமையாசிரியர் கிறீஸ்தவராயிருப்பதையும் நாம் நேரிலறி தீவாம்; சமயக்கலவி கிரமமாகத் தத்தம் பரிபாலனத்திலுள்ள விதத்தியாசாலைகளிற் கிரமமாக நடைபெறுகின்றனயோ என்பதை விதத்தியாசாலை யதிகாரிகள் ஆராய்க்கின்றிலர். ஆக்காலத்திலே ஆவ்விலங்கை அல்லது ஏனைய மார்க்கதத்தின் ரெலலோரும் தத்தமமார்க்கததுடலே புதுப்பிமானங்களை அந்த அந்த மார்க்கங்களைப் பல்லாற்றுஞும் விருத்தி செய்தற்கான முயற்சிகளைச் செய்ய, சைவமக்க ஒள்ளுறவிருப்பிபாரமாததற்கும் “எம்மதுமும் எமக்குச் சமமதம்” என்ற கொள்கைப்படியாகவராயிருந்துகொண்டு, ஏனைய மார்க்கதத்தினர் தமத்துறுத்தியின் பொருட்டுச் சைய்யும் முறைகளையிட்டுக்குறை கூறுவதற்குறைய என்னன்றை?

உலகம்பலவிதக் கதை

(മുഹമ്മദ്—13)

“புற்கநிலை புரக்கேள்”

விசுவாதன் இராஞ்சிதத்தில் வீட்டிலிருங்கு பறப்பட்டு வருவதைக் கண்ட பரலசிங்கனிடத்தில் அந்த நேரத்திலே யெழுந்த ஆராதத்திற்கு ஒரு எல்லையிலை பென்றாரம். தான் வைத்த பொறியில் எவி உடனுக்குடன் அகப்பட்டு விட்டதே யென்று அவன் கீழந்துச் சந்தோஷப்பட்டான்; “விசுவாதா, எங்கிருந்துவருகின்றாய்” என்று எதிர்ப்பட்ட அவனைப் பாலசிங்கன் ஏதும் அறியான்போது கேட்டான். “இந்த மார்க்கமாகத் தான் ஒருவரிடம் ஒரு கருமாசாவந்தேன்; வந்த விடத்தில் இராஞ்சிதம் வீட்டிலே நீ நிறக்கக்கூடுமோ என்று அவ்வீட்டுத்தல்வாசலைத் தெருவில் கிண்றபடி பராததேன் அப்பொழுது அந்தப்பிரண் எண்ணக்கண்டு உள்ளே வந்தபடி அலைத்தான்; நான் போய்ச் சிறத்தேரம் இருந்து பேசிவிட்டு வருகின்றேன்; நீ அங்கு வரவில்லையே என்று வினாய்ப்பிராது, இன்னும் வரவில்லை, சுறுமேராஞ்சிவஸ் வரக்கூடும் என்ற இராஞ்சிதமே எனக்குத் தெரியத்தான்” என்று நயமாகச் சொன்னுன் விசுவாதன்; “நல்லது, நீ இப்பொழுது எவ்கே போகிறோய்?” எனப் பாலசிங்கன் கேட்க, “நான் இப்பொழுது வீட்டிற்குத்தான் மீண்டும் போக மேன்” என்றான் விசுவாதன் “நான் உங்கேதான் போய், சில கிமிழம் ஒருந்துவிட்டு உடனே மீண்டும் உண்ணிடம் வருவேன்; நீயும் இப்பொழுது இராஞ்சிதம் வீட்டிற்கு என்னுடன் வந்திருயா? என்று பாலசிங்கன் கேட்க, விசுவாதன் “நான் ஒருமுறை பீராய் இருந்து பெசிவிட்டு விடையும் பெற்றுக் கொண்டு வந்துவிட்டேன்; இனிமேல் மீண்டும்பாவது அழகல்ல; வேறுதுயானால் நீ மாத்தரம் போய்ச் சீக்கிரய மீண்டுமாராந் அந்த நாற்சந்தியில் உள்வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு சிறகம் மேன்” என்றான், “நான் இராஞ்சிதம் வீட்டிலே அதிகாரேம தாமதத்து நிற்கமாட்டேன்; ஆனாலும் அப்பாற்போய்ப் பராக்காவண்டியாக நுழந்து சில உண்டு; ஆனநால், விசுவாதா, நீ உண்டிடிருப்பே, நானும் வீசாசாமியும் பன்னேநை உண்ணிடம் வருவோமா?” என்று சொல்லிப் பாலசிங்கன் இராஞ்சிதம் வீட்டிற்குச் செல்ல, விசுவாதாதறும் தன் வீட்டிற்கு மண்டான்.

துவியனுத்திப்பதைங்கே,
தாமரை வர்வதைங்கே

பாலசிங்கன் இராஞ்சிதம் வீட்டுற்குப்போன்றோது விசுவநாதனுடைய பிரிவையிட்டுக் கவுலுப்பட்டுக்கொண்டிருந்த இராஞ்சிதம் அவன் வரவேற்றார்ஷ். பாலசிங்கன் இராஞ்சிதத்தைப் பார்த்து “கண்ணே, ராஞ்சிதம், சுந்தேராவுப்பட்டவேண்டிய நேரத்தில் ஏன் கவுலுப்படுகிறு?” என்று புள்ளூக்கோட்டைக்கேட்டான்; “எனக்குச் சந்தேராவுமென்ன, எப்பொழுது கவுலுதான்” என்றார்ஷ அராஞ்சிதம். “மாமயுள்ள, மருதங்கள்கீற்றி, மாங்குறியலே, ஆப்படித்தீயன் மொழி என்றார்ஷ; நான் இருக்கும்போது உனக்கு என்ன கவுலு?” என்று ஆவலுடன் ஆத்மாகக்கேட்டான் பாலசிங்கன் “நீங்கள் இருக்கும்போது எனக்கு வேறு கவுலு எதற்கு; அத்தகைக் கவுல்ல, உக்கள் வரவை தீவ்வளவு அரசு புதுமார்த்தபடியிருந்து நிலைமையாக பார்த்த கண்ணும் குத்த

துப்போயது; நீங்கள் உடனே என்னைத் தேடிவர சினைக்கசில்லை; கேற்று வந்த அவர் இன்று என்னிடுதேடி வந்தாரே; என்மீது உங்களுக்குள்ள பராமுகத்தை யெண்ணி யெண்ணிக் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போதுதான் நீங்க ஸும் வந்தீர்கள்” என்று சொல்லி ஊடாடினால் இரங்கிதம். அவன் இப்படிச் சொல்லக்கேட்ட பால சிங்கன் பெருஞ் சிரிப்புச் சிரித்து இதற்காகவர கவலைப்படுகின்றன? வருவதிலும் போவதிலும் சமீபத் திலதிருந்து வராத்தைபாடுவதிலும் தானு அங்கு தங்கியிருக்கின்ற தென்று இரங்கிதம் நீண்ணிக் கவலைப்படாதே; குரியன் உதிப்ப தெங்கே, தாமரைமலர் அவர்வ ஏதங்கே? சந்திரன் தோன்றுவ தெங்கே, குழுதம் மலர்வதெங்கே, கொண்டல் எத்துலை உபரத்திலிருந்தாலும் கிழேழுள்ள மயில்கள் அக் கொண்டல்க்கண்டு களி கொண்டு ஆடவில்லையா? ஆனதால் கணமணியே, ரங்கிதம் நான் சமீபத்திலேயிருந்தாலும் எந்ததே மும் என்கின்தன உண்ணப்பறவ யேயிருக்குமென்பதை நம்பு. அது கடக்க, இப்பொழுது விசுவநாதன் இங்கேவந்து மௌன போகிறுனே; அவன் தானுக இங்கே வந்தானு? இல்லைப்பல் தெருவிற்போகும் போது கண்டு அவனை வரவழைத் தாயா” என்று இத்மாக எனவுத லும், இரங்கிதம் “அவர் தெருவில் எங்கள் தல்லவாசலுக்கெங்கிலே என்று யோசிக்கையில், தல்லவாசலிலுள்ள யன்னல்வழிபாற கண்ட ரானே அவரை உள்ளே வரும்படி கூப்பிட்டேன்; அவர் கூதிக்கூசி உள்ளே வந்தார்; வந்தவுடன் நீங்கள் இங்கே வந்தீர்களோ, இல்லையேல் இனிமேல் வரக்கூடிமோ என்று என்ன யிலை, நீங்கள் இன்னமும் இங்கே வரவில்லை, இனிமேல் வருதல் கடுமென்று சொன்னேன்; இந்த மறுமொழி யைக் கேட்டவுடனே, நான் இருக்கும்படி தடுக்கவுட் கோரமல் அவர் உடனே போப்பிட்டா” என்று பொய்யும் மெய்யுமாகக் கலந்து சொன்னால்; “என்ன இரங்கிதம் நான் உண்ணே வெகு சமர்த்தியென்று எண்ணியிருந்தேன்; நான்கின்த்தானாவுக்கெட்டுத்தனம்” உண்ணிடத்தவில்லைபே யென்பதை கிணக்க எனக்கு வெகு கவலையாயிருக்கறது; நான் இங்கே வந்து சேரும்வரையிலும், அந்த விசுவநாதனை உண்ணலும் மற்ற துவைக்க முடியவில்லையா” எனச் சிற்று கவலையோடு கேட்டான் பாலசிங்கன்; “நான் என்ன செப்பேன்; பாருங்கள்; பெண்ணைப்ப பிறந்தவள் நானே நேரிற்போய் சின்று உபசரித்து இருக்கச்சிசப்பது போகவுவண்டாம், அவர் வந்துவிடுவாரென்று சொல்லவும், அந்த ஆன் அதனைக் கோமற் போச மேன் என்று புறப்பட்டுஉட்டது; பெண்ணாகிப் பங்கவிக்காட்டி லும் ஆஸ்பின்ஸையாக விருந்தும் என்றாலும் ஊடாட அவர் இலச் சைப்படுக்கிறார்; அப்படிப்பட்ட வரை தான் என்ன செய்வது” என்று பறியடையாளர்ப்பற சொன்னால் இரங்கிதம். “இரங்கிதம், நீசொல்லவுது நயாபந்தரன்; அந்த விசுவநாதன் ஆன்மீமலும் இங்கே வருவான்; அவன் வாத்துறவுலும் நான் எப்படிப்பறவும் அவன் ஆவதே வரசுசையாவன்; நான் ஜலரத சமயத்தில் அவன் ஆவது வந்தாழருள் நாம் ஒன்றத் தகழுமான அதாடாஷி ரி-பாக

